

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 7 augusti 2018 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona och Tribunal Supremo – Spanien) – Banco Santander, SA mot Mahamadou Demba, Mercedes Godoy Bonet (C-96/16), Rafael Ramón Escobedo Cortés mot Banco de Sabadell SA (C-94/17)

(Förenade målen C-96/16 och C-94/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 93/13/EEG — Oskäligen villkor — Tillämpningsområde — Överlåtelse av fordran — Låneavtal som ingåtts med en konsument — Kriterier för att bedöma huruvida ett villkor i detta avtal, i vilket räntesatsen för dröjsmålsräntan fastställts, är oskäligt — Följder av oskäligheten)

(2018/C 352/02)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstolar

Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona och Tribunal Supremo

Parter i målen vid de nationella domstolarna

Kärande respektive klagande: Banco Santander, SA (C-96/16), Rafael Ramón Escobedo Cortés (C-94/17)

Svarande respektive motpart: Mahamadou Demba, Mercedes Godoy Bonet (C-96/16), Banco de Sabadell SA (C-94/17)

Domslut

- 1) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal ska tolkas så att det inte är tillämpligt på en näringsidkares praxis som innebär att denne överlåter eller förvärvar en fordran mot en konsument utan att möjligheten av en sådan överlåtelse behandlas i låneavtalet med konsumenten, utan att konsumenten i förväg informeras om eller samtyckt till överlåtelsen och utan att konsumenten getts möjlighet att infria och därmed utsläcka sin skuld genom att till förvärvaren betala det belopp som denne betalat vid överlåtelsen jämte tillämpliga avgifter, räntor och kostnader. Detta direktiv är inte heller tillämpligt på sådana nationella bestämmelser som artikel 1535 i Código Civil (civillagen) och artiklarna 17 och 540 i Ley 1/2000 de Enjuiciamiento Civil (lag 1/2000 om civilprocessen) av den 7 januari 2000, som behandlar en sådan möjlighet att infria sin skuld och reglerar förvärvarens inträde i överlåtarens ställe i pågående förfaranden.
- 2) Direktiv 93/13 ska tolkas så att det inte utgör hinder för en nationell rättspraxis, såsom den praxis från Tribunal Supremo (Högsta domstolen, Spanien) som är aktuell i de nationella målen, enligt vilken ett villkor som inte varit föremål för förhandling – i vilket räntesatsen för dröjsmålsräntan fastställts – i ett låneavtal som ingåtts med en konsument är oskäligt, på grund av att det innebär att den konsument som är i dröjsmål med sin betalning åläggs att betala ett oproportionerligt högt ersättningsbelopp, när denna räntesats med mer än två procentenheter överstiger den låneränta som fastställts i avtalet.

- 3) Direktiv 93/13 ska tolkas så, att det inte utgör hinder för en nationell rättspraxis, såsom den praxis från Tribunal Supremo (Högsta domstolen, Spanien) som är aktuell i de nationella målen, enligt vilken följden av att ett villkor som inte varit föremål för förhandling – i vilket räntesatsen för dröjsmålsräntan fastställts – i ett låneavtal som ingåtts med en konsument är oskäligt, är att dröjsmålsränta helt upphör att löpa och att endast den låneränta som anges i detta avtal ska fortsätta att löpa.

⁽¹⁾ EUT C 145, 25.4.2016.
EUT C 151, 15.5.2017.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 7 augusti 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León – Spanien) – Jorge Luis Colino Sigüenza mot Ayuntamiento de Valladolid m.fl.

(Mål C-472/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2001/23/EG — Tillämpningsområde — Artikel 1.1 — Övergång av företag — Skydd för arbetstagares rättigheter — Upphandling av tjänster som avser driften av en kommunal musikskola — Det företag som först tilldelades kontraktet upphörde med sin verksamhet innan skolårets slut och en ny tjänsteleverantör utsågs i början av följande läsår — Artikel 4.1 — Förbud mot uppsägning på grund av övergång — Undantag — Uppsägning av ekonomiska, tekniska eller organisatoriska skäl som innefattar förändringar i arbetsstyrkan — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 47)

(2018/C 352/03)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jorge Luis Colino Sigüenza

Motparter: Ayuntamiento de Valladolid, In-Pulso Musical SC, Miguel del Real Llorente, Administrador Concursal de Músicos y Escuela SL, Músicos y Escuela SL, Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Domslut

- 1) Artikel 1.1 i rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter ska tolkas så, att direktivets tillämpningsområde omfattar en sådan situation, som den i det nationella målet, i vilken den som tilldelats ett kontrakt att driva en kommunal musikskola, vilken kommunen hade tillhandahållit alla materiella resurser som krävdes för att driva denna verksamhet, upphör med denna verksamhet två månader före läsårets slut och därvid säger upp personalen och lämnar tillbaka dessa materiella resurser till kommunen, som gör en ny upphandling som endast avser följande läsår och tillhandahåller den nya tjänsteleverantören samma materiella resurser.
- 2) Artikel 4.1 i direktiv 2001/23 ska tolkas så, att en uppsägning av arbetstagarna under sådana omständigheter som de i det nationella målet – där den tjänsteleverantör som tilldelats kontraktet att driva en kommunal musikskola upphör med verksamheten två månader före det pågående läsårets slut och därvid säger upp personalen och där den nya tjänsteleverantören återupptar verksamheten i början av nästa läsår – ska anses ha gjorts av ”ekonomiska, tekniska eller organisatoriska skäl, och som innefattar förändringar i arbetsstyrkan”, i den mening som avses i denna bestämmelse. Detta gäller under förutsättning att de omständigheter som ledde till att hela personalstyrkan sades upp eller det förhållandet att det tog så lång tid att utse en ny tjänsteleverantör inte utgjorde en del i en medveten åtgärd för att frånta dessa arbetstagare de rättigheter de har enligt direktiv 2001/23, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att avgöra.

⁽¹⁾ EUT C 441, 28.11.2016